

26 KULTUR OG IDEER MUSIKK

Historiefortelleren Solheim

Det er en stund siden Maria Solheim debuterte. Det er også seks år siden hun ga ut forrige soloplate. Aldri før har melodiene vært bedre, men har hun noe på hjertet som tekstforfatter?

ANMELDELSE
RONNIE MAG LARSEN
 anmeldelse@vfl.no

Barefoot, standing in the spotlight, crowds are watching me», var åpningssingen til Maria Solheim da hun ga ut debutplaten *Barefoot* i 2011. Hun var fremdeles tenåring, stemmen var grovere, på vei inn i en bransje som i løpet av hennes karriere har forandret seg ekstremt. Bare coveret på *Barefoot*, det hun holdt røret i en telefonkiosk, forteller at dette var en annen tid.

I år kom den sjette soloplaten *Stories of New Mornings*, og hun sitter på gulvet med all verdens selvtillit, armen lener seg på krakket til en tidløs sitronplante

Ensomhet. Men hva har Maria Solheim på hjertet etter et halvt liv som tekstforfatter? Åpningslåten «Heart heart» tar for seg en slags selvramsakelse der hun rett og slett løter etter det varme hjertet, de klare tankene og ikke minst sjelen som hun muligens har vokst fra.

«My Heart, Heart, Where Are You, You Used To Be Louder, Why Is All So Cold, Is It Because I'm Getting Older?»

Man kan spore ensomhet i Solheims tekster, som i andre-singelen «I wish I were in a band», men i «Heart heart» står hun ikke bare utenfor og alene, hun finner ikke engang grunnsteinene i seg selv.

Ting kom naturlig. Dette til tross, platetittelen *Stories of new mornings* sier noe om at uansett hvor tungt og brysomt livet kan være, så får man blanke ark neste morgen.

Singelen «Emilie» er et perfekt eksempel på akkurat det, der et smil ikke nødvendigvis kan forandre alt, men kan utgjøre de små forskjellene underveis i livets opp og nedruer: «The

TILBAKERBLIKK På Maria Solheims debutalbum for 17 år siden, sto hun i en telefonkiosk. Hennes seneste album reflekterer over hvordan samtiden forandrer seg i sakte film, skriver vår anmelder. Foto: Erlend Berge

sky brightens up when your teeth are showing, smile, smile, smile Emelie.»

Tittelen på sangen «I wish I were in a band» viser til en ungdomsdrøm Solheim hadde, men etter at drømmen ble virkelighet sto paradoksalt nok hele musikkkarrieren på spill. Hva i all verden skulle hun nå drømme om?

Hun lå gitaren på den berømte hyllen etter fjerdeplaten, hun var trett, og prøvde å finne nye drømmer i andre yrker. Men på veien dit dukket nye sanger opp, og hun forstod at av og til må ting ta den tiden det tar. Hun ble pro-

duktiv fordi hun ikke prøvde for hardt, ting kom naturlig.

Religiøst stædet. Det er jo slik med Maria Solheims tekster, og artister med et klart og tydelig religiøst stædet, at en kjærlig-

hetssang ofte blir gjort til noe mer enn det den er. Og selv om «Summer came with you» muligens er en tekst til foreldre, en livsleksjon eller et barn så står den uforpliktende kjærligheten til hvem det måtte være sterkt.

I all sin enkelhet er dette kanskje den beste teksten på platen fordi den passer sammen med alle livets farger – både i gode og onde dager.

«I thought I could not change, I've always been the same, I never took a chance to loose it all, You brought the flowers in, and kissed me on my chin, no

Album Pop

Maria Solheim

STORIES OF NEW MORNINGS

Kirkelig Kultur-

verksted

Moderkønde, Trygve Skjalg, Christer

Slaaen, Thomas Gallatin, Tor Egil

Kreken, Mari Kreken, Tarjei Nysted,

Stephan Slaaen, Erlend Barrat-Due

Strålende album som trekker

linjene gjennom hele Solheims

karriere.

questions asked about my past, I let you in.»

På dødsleiet. «Et Kvinnehand» er et sterk og verdig avslutning, Villy Solheim, Marias far, skrev denne teksten da hans far lå på dødsleiet. Det har blitt en byllest til Marias farmor og en byllest til kvinnene som levde i en annen tid under et annet rollemønster.

«En gang bar den gullring som 18-års brud, et kvinnehand. Fra tidligste morgen til seneste natt i arbeid og vasking den ansvar har tatt, et kvinnehand.»

Avslutningslåten sender en hilsen til debutplaten og hvordan samtiden forandrer seg i sakte film. Teksten trekker de store linjene gjennom hele Solheims karriere, tilbake til tiden lenge før kommuniserte gjennom telefonkiosker, og lenge før hun stod i spotlighten som famlende 19-åring.

To generasjoner. Det farmoren gir seg og ble satt inn i en forventet rolle som 18-åring, kunne Maria starte en musikkkarriere, som drømmende, barfott, fri og forventningsfull. To forskjellige utgangspunkt i løpet av to generasjoner.

Olav H. Hauge bar på «den draumen», og i «The search» synger Maria Solheim «I'm In Search Of Something I Might Never Find», og det er det som gir mennesker livslyst og en god grunn til å stå opp, hver morgen. Solheim leter fremdeles etter noe som artist, hun er langt fra mett, og det er gode nyheter.

Stories of New Mornings tok seks år å lage. Om det er det som skal til før neste plate kommer, så får det ta den tiden det tar. Er vi riktig heldige så finnes det kanskje flere tekster av Villy Solheim også. Det er ingenting i tekstene som virker påtatt eller overflødig, og de hverdagslige forstyrrelserne hun forteller om er de sporene som blir stående igjen for neste generasjon Solheim, og alle oss andre. Kanonbra!